

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของสภาพปัญหา

สัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์นั้นยังไม่มีกฎหมายกำหนดขอบเขตไว้ชัดเจนแน่นอน แต่ในร่างพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ พ.ศ. ... มาตรา 4 กำหนดว่าคือ สัญญาซื้อขายสินค้าภายในประเทศที่คู่สัญญาเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ หรือ สัญญาซื้อขายสินค้านี้ระหว่างประเทศที่คู่สัญญามีสถานประกอบการ^{*} ตั้งอยู่ในดินแดนของประเทศต่างกัน หรือ

* ร่างพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ พ.ศ. ... มาตรา 4 วางหลักไว้ว่า "ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 5 และมาตรา 6 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่สัญญาดังต่อไปนี้

- (1) สัญญาซื้อขายสินค้าภายในประเทศที่คู่สัญญาเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์
- (2) สัญญาซื้อขายสินค้านี้ระหว่างประเทศที่คู่สัญญามีสถานประกอบการ (Place of Business) ตั้งอยู่ในดินแดนของประเทศต่างกัน
- (3) สัญญาซื้อขายที่คู่สัญญาตกลงอย่างชัดแจ้งว่าให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้"

** ร่างพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ พ.ศ. ... มาตรา 1 วางหลักไว้ว่า "ผู้ประกอบการค้าพาณิชย์" หมายความว่า นิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไรมาแบ่งปันกัน ไม่ว่าจะเป็นิติบุคคลตามกฎหมายไทย หรือกฎหมายต่างประเทศ ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน กลุ่มบุคคลในกิจการร่วมค้า และผู้ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีมูลค่าเพิ่มชั่วคราวตามประมวลรัษฎากร

*** ร่างพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ พ.ศ. ... มาตรา 1 วางหลักไว้ว่า "สถานประกอบการ" (Place of Business) หมายความว่า สถานที่ตั้งหรือที่แสดงต่อผู้เกี่ยวข้องว่าเป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ หรือสำนักงานสาขาที่คู่สัญญาใช้เป็นทำกิจการหรือเป็นที่ติดต่อกับลูกค้าของแต่ละฝ่ายในขณะที่ทำสัญญา ถ้าคู่สัญญาฝ่ายใดมีสถานประกอบการหลายแห่งให้ถือว่าสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับสัญญานั้นมากที่สุดเป็นสถานประกอบการของคู่สัญญาฝ่ายนั้น และหากฝ่ายใดไม่มีสถานประกอบการให้ถือว่าถิ่นที่อยู่ปกติเป็นสถานประกอบการของฝ่ายนั้น

สัญญาซื้อขายสินค้าที่คู่สัญญาตกลงอย่างชัดเจนว่าให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ สัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์จึงเป็นสัญญาซื้อขายซึ่งมีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากสัญญาซื้อขายปกติทั่วไป กล่าวคือ สัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ให้ความสำคัญกับตัวคู่สัญญาซึ่งต้องเป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไรมาแบ่งปันกัน ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายต่างประเทศประการหนึ่ง หรือสถานประกอบการ (Place of Business) ของคู่สัญญาซึ่งต้องตั้งอยู่ในดินแดนคนละประเทศประการหนึ่ง หรือกรณีคู่สัญญาตกลงกันอย่างชัดเจนว่าให้สัญญาซื้อขายที่ตนเข้าทำอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์อีกประการหนึ่ง เมื่อวิเคราะห์ถึงลักษณะของสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ข้างต้น จะพบว่าความห่างไกลกันโดยระยะทางของคู่สัญญาและปัจจัยในเชิงการค้าและพาณิชย์ของตัวคู่สัญญา มีผลทำให้การผิดสัญญาในสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์มีความเป็นไปได้มากที่จะเกิดขึ้นก่อนครบกำหนดเวลาชำระหนี้ตามสัญญา

ทั้งนี้ในสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ คู่สัญญาซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการหรือนิติบุคคลมักทำสัญญาซื้อขายสินค้าเป็นจำนวนมากในแต่ละครั้ง และยังต้องนำสินค้าที่ซื้อมานั้นไปโอนขายต่อให้แก่บุคคลอื่นอีก กรณีเช่นนี้หากเกิดการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตย่อมจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่คู่สัญญาเป็นจำนวนมาก วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงจะทำการศึกษากำหนดเฉพาะกรณีที่สัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์มีคู่สัญญาเป็นผู้ประกอบกิจการค้าเท่านั้น

เนื่องจากในปัจจุบันทิศทางการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในแต่ละประเทศมีพื้นฐานอยู่บนความไม่แน่นอนและอยู่ในภาวะผันผวนด้วยเหตุผลหลายประการ อาทิ ภาวะความผันผวนและถดถอยของเศรษฐกิจโลก ภาวะความไม่มั่นคงทางการเมืองภายในประเทศ เป็นต้น จากสภาพการณ์ดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อสถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ในแต่ละประเทศ จนอาจทำให้ผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ในฐานะคู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามชำระหนี้ตามสัญญาต่อไปได้โดยสิ้นเชิงหรือมีแนวโน้มเป็นไปได้มากกว่าจะไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาต่อไปได้ เช่นนี้ย่อมจะทำให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหมดความเชื่อมั่นในสัญญาอีกต่อไป

อย่างไรก็ตาม หลักการผิดสัญญาที่ใช้ในปัจจุบันคือ "หลักสัญญาต้องเป็นสัญญา" (Pacta Sunt Servanda) มีความมุ่งหมายให้คู่สัญญาจำต้องรักษาสัญญาหรือทำทุกประการเพื่อปฏิบัติการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสัญญาเป็นหลัก จึงส่งผลให้การบอกเลิกสัญญาจะสามารถ

กระทำได้อีกต่อเมื่อ ถึงกำหนดเวลาชำระหนี้ตามสัญญาแล้วและมีเหตุที่กฎหมายให้อำนาจบอกเลิกสัญญาได้หรือในตัวสัญญาเองให้อำนาจในการบอกเลิกสัญญาได้ ทั้งนี้หากนำหลักสัญญาต้องเป็นสัญญามาปรับใช้กับสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ ย่อมทำให้คู่สัญญาฝ่ายที่เสียหายไม่สามารถระงับหรือยกเลิกสัญญาได้จนกว่าจะครบกำหนดเวลาชำระหนี้และปรากฏว่าคู่สัญญาอีกฝ่ายกระทำผิดสัญญาขึ้นแล้ว ซึ่งจะส่งผลให้คู่สัญญาฝ่ายที่มีความสามารถในการปฏิบัติตามสัญญาหรือฝ่ายที่เสียหายต้องตกเป็นผู้เสียหายเพราะต้องเตรียมการเพื่อปฏิบัติการชำระหนี้อยู่เพียงฝ่ายเดียวและบางครั้งต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกิจการค้าของเขาเป็นอย่างมาก ในขณะที่คู่สัญญาฝ่ายตรงข้ามมีพฤติการณ์ซึ่งเห็นได้ว่าไม่มีความสามารถหรือแสดงเจตนาอย่างชัดแจ้งว่าไม่ประสงค์จะปฏิบัติการชำระหนี้ตามสัญญาเมื่อถึงกำหนดเวลาชำระหนี้ตามสัญญา

ยกตัวอย่างเช่น บริษัท ก ตกลงเช่าทำสัญญาซื้อขายรถยนต์จากบริษัท ข ซึ่งเป็นโรงงานประกอบรถยนต์ ในวันที่ 1 ตุลาคม 2550 สัญญาดังกล่าวกำหนดให้บริษัท ข มีหน้าที่ส่งมอบรถยนต์ให้แก่บริษัท ก และบริษัท ก มีหน้าที่ชำระราคาสินค้าให้แก่บริษัท ข โดยกำหนดเวลาในการส่งมอบและชำระราคาสินค้าคือวันที่ 1 ธันวาคม 2550 เช่นนี้หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าในวันที่ 15 พฤศจิกายน 2550 โรงงานผลิตสินค้าของบริษัท ข ประสบกับปัญหาทางการเงินอย่างร้ายแรงจนไม่สามารถผลิตสินค้าเพื่อส่งมอบภายในกำหนดเวลาตามสัญญาได้ บริษัท ก ซึ่งต้องเตรียมการจัดหาเงินเพื่อมาชำระราคาสินค้าย่อมได้รับความเสียหาย หากครบกำหนดเวลาตามสัญญาแล้วปรากฏว่าบริษัท ข ไม่สามารถส่งมอบสินค้าได้

จากตัวอย่างข้างต้น จึงมีประเด็นสำคัญที่น่าพิจารณาคือคู่สัญญาฝ่ายที่เต็มใจและมีความสามารถในการชำระหนี้ตามสัญญาจะสามารถระงับหรือยกเลิกการชำระหนี้ตามสัญญาก่อนครบกำหนดเวลาสัญญาได้หรือไม่ เพราะหากทำได้จะเป็นการคุ้มครองและรักษาประโยชน์ให้แก่คู่สัญญาเป็นอย่างมาก เนื่องจากความเสียหายอันเกิดจากการไม่ชำระหนี้ตามสัญญายังไม่เกิดขึ้นจริงทำให้คู่สัญญาฝ่ายที่จะต้องเสียหายสามารถยับยั้งและจำกัดไม่ให้ความเสียหายเกิดขึ้นมากเกินไปจนกระทบต่อธุรกิจการค้าของตนได้

เมื่อพิจารณาประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะหนี้ ลักษณะสัญญา และลักษณะซื้อขายแล้ว พบว่าไม่สามารถป้องกันและแก้ไขการผิดสัญญาที่เกิดขึ้นก่อนถึงกำหนดเวลาชำระหนี้ตามสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ได้ครอบคลุมทุกกรณี จึงสมควรศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับหลักการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดในอนาคต และนำมาปรับใช้ในระบบ

กฎหมายไทย เพื่อให้สอดคล้องกับประเพณีทางการค้าและส่งเสริมให้เกิดความเป็นธรรมในระหว่างคู่สัญญาในสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะทำการศึกษาเกี่ยวกับหลักการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดในอนาคต ที่ปรากฏในอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศ ค.ศ. 1980 ระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ ตามแนวบรรทัดฐานคำพิพากษาศาลอังกฤษ และ Uniform Commercial Code และร่างพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์พ.ศ. ...

ในอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศ ค.ศ. 1980 หรือที่เรียกว่าอนุสัญญากรุงเวียนนา ค.ศ.1980 [The United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods, Vienna Convention 1980] ในมาตรา 71 ถึง 73 ได้กำหนดหลักการเกี่ยวกับการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (Anticipatory Breach) ซึ่งเป็นการให้ความคุ้มครองสำหรับการผิดสัญญาตั้งแต่ก่อนถึงกำหนดเวลาชำระหนี้ หากมีพฤติการณ์ปรากฏขึ้นอย่างชัดเจนว่าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งจะไม่ปฏิบัติตามชำระหนี้เมื่อถึงกำหนดเวลาตามสัญญา คู่สัญญาอีกฝ่ายควรได้รับการคุ้มครองและการเยียวยาโดยการใช้สิทธิระงับการปฏิบัติการเพื่อชำระหนี้ (Suspension) ตามมาตรา 71 หรือการบอกเลิกสัญญา (Avoidance) ตามมาตรา 72 , 73 โดยถือว่าเป็นการผิดสัญญาที่อาจคาดหมายได้ว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตแม้จะเกิดขึ้นก่อนถึงกำหนดเวลาชำระหนี้ตามสัญญาก็ตาม อย่างไรก็ตามหลักการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตไม่เป็นการทำลายหลักการเบื้องต้นที่กฎหมายประสงค์จะให้คู่สัญญาให้เกิดความเชื่อมั่นว่าสัญญาต้องเป็นสัญญา (Pacta Sunt Servanda) เพราะหลักการผิดสัญญาที่อาจคาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตมีเจตนารมณ์เพื่อกระตุ้นให้มีการปฏิบัติการชำระหนี้ตามสัญญาเสียก่อนที่จะมีการระงับชำระหนี้หรือบอกเลิกสัญญาจริง ไม่มีวัตถุประสงค์ให้สามารถทำลายความสัมพันธ์ตามสัญญาในทันทีก่อนครบกำหนดเวลาชำระหนี้ตามสัญญาแต่เพียงอย่างเดียว

ในระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ ตามแนวบรรทัดฐานคำพิพากษาศาลอังกฤษเป็นต้นแบบในการรับรองหลักการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้หลักการดังกล่าวถูกบัญญัติขึ้นเพื่อให้การคุ้มครองและเยียวยาความเสียหายแก่บุคคลที่ตกลงเข้าทำสัญญาซื้อขาย โดยศาลได้วางแนวบรรทัดฐานเกี่ยวกับพฤติการณ์แห่งการปฏิเสธไม่ชำระหนี้ที่ปรากฏขึ้นก่อนครบกำหนดเวลาชำระหนี้ตามสัญญาซื้อขายขึ้นเพื่อเป็นเงื่อนไขของการเกิดการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต และได้รับรองให้มีวิธีการเยียวยาความเสียหายแก่

คู่สัญญาฝ่ายที่สุจริตโดยกำหนดขึ้นไว้สองแนวทางเพื่อให้คู่สัญญาที่สุจริตได้ใช้ดุลพินิจเลือกโดยอิสระว่าต้องการได้รับการเยียวยาโดยวิธีใด กล่าวคือวิธีการเยียวยาโดยการยอมรับการปฏิเสธไม่ชำระหนี้ตามสัญญาประการหนึ่ง และวิธีการเยียวยาโดยการไม่ยอมรับการปฏิเสธไม่ชำระหนี้ตามสัญญาอีกประการหนึ่ง

นอกจากนี้ในระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ ยังมีแนวคิดเกี่ยวกับหลักการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตปรากฏใน Uniform Commercial Code ของสหรัฐอเมริกา โดยกำหนดเงื่อนไขของการผิดสัญญาไว้อย่างชัดเจนแน่นอน กล่าวคือ กรณีที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งปฏิเสธว่าจะไม่ชำระหนี้ซึ่งจะถึงกำหนดเวลาในอนาคต และการปฏิเสธเช่นนั้นเป็นการทำลายคุณค่าของสัญญาในสาระสำคัญ ให้ถือว่าเกิดการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตขึ้นแล้ว อีกทั้งยังกำหนดเกี่ยวกับผลอันเกิดขึ้นจากการผิดสัญญาที่อาจคาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตไว้อย่างละเอียด ซึ่งทำให้คู่สัญญาสามารถนำไปปรับใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

หลักการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตในระบบกฎหมายไทย ปรากฏตามร่างพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์พ.ศ. ... มาตรา 15 และมาตรา 16 ได้บัญญัติรับรองหลักการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตให้บังคับใช้ โดยเฉพาะกับสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ ซึ่งถือว่าเป็นหลักการใหม่ที่พึงปรากฏขึ้นในระบบกฎหมายไทย

ดังนั้นจึงเกิดประเด็นปัญหาที่ต้องศึกษาและวิเคราะห์ว่า หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตมีความถูกต้องและเหมาะสมหรือไม่เพียงใด รวมถึงมาตรการเยียวยาความเสียหายที่ถูกกำหนดขึ้นเป็นพิเศษสำหรับการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตจะสามารถแก้ไขและเยียวยาปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับใช้หลักการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตกับการผิดสัญญาที่เกิดขึ้นก่อนถึงกำหนดเวลาชำระหนี้ในระบบกฎหมายไทย

ทั้งนี้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่ศึกษาเกินไปกว่าขอบเขตที่ได้กล่าวข้างต้น และจะไม่ศึกษาไปถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นภายหลังจากการปรับใช้หลักการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตกับสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์แล้ว

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาหลักการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตในสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ตามแนวทางของอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศ ค.ศ. 1980, แนวคิดในระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ เฉพาะที่ปรากฏตามแนวคำพิพากษาของศาลอังกฤษ และ Uniform Commercial Code รวมถึงร่างพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ พ.ศ. ... ทั้งนี้เพื่อวิเคราะห์และนำมาปรับใช้ในระบบกฎหมายไทย ในกรณีหลักการไม่ชำระหนี้ที่ปรากฏตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่สามารถเยียวยาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการผิดสัญญาที่อาจคาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตได้

1.3 สมมุติฐานในการศึกษา

หลักการไม่ชำระหนี้ที่ปรากฏในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนถึงกำหนดเวลาชำระหนี้ในสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ได้ครอบคลุมทุกกรณี

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตในการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะจำกัดอยู่เพียงบทบัญญัติเรื่องการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งปรากฏในอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศ ค.ศ. 1980 แนวคำพิพากษาของศาลอังกฤษ Uniform Commercial Code ของสหรัฐอเมริกา และในระบบกฎหมายไทยเท่านั้น ส่วนบทบัญญัติอื่นจะกล่าวพาดพิงถึงเพื่อประกอบการทำความเข้าใจเท่านั้นแต่จะไม่กล่าวล่งไปศึกษาในรายละเอียดสำหรับเนื้อหาของวิทยานิพนธ์จะแบ่งออกเป็น 6 บท ดังต่อไปนี้

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 ศึกษาความหมาย พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ แนวคิดพื้นฐาน ประเภทและหลักเกณฑ์ ผลทางกฎหมาย ของหลักเกณฑ์การผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตตามอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศ ค.ศ. 1980

บทที่ 3 ศึกษาหลักเกณฑ์การผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ในระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ตามแนวบรรทัดฐานคำพิพากษาศาลอังกฤษ และ Uniform Commercial Code ของสหรัฐอเมริกา

บทที่ 4 ศึกษาหลักเกณฑ์การผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ในระบบกฎหมายไทยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และร่างพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ พ.ศ. ...

บทที่ 5 วิเคราะห์เปรียบเทียบหลักเกณฑ์การผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ที่ปรากฏตามอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศ ค.ศ. 1980 แนวบรรทัดฐานของศาลอังกฤษ Uniform Commercial Code ของสหรัฐอเมริกา ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และร่างพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ พ.ศ. ...

บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1.5 วิธีการศึกษา

เป็นแบบการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย หนังสือคำอธิบาย ตำรา เอกสาร และบทความข้อเขียนต่างๆ ทั้งของประเทศไทยและของต่างประเทศ รวมทั้งข้อมูลที่ได้จากฐานข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตซึ่งมีหน่วยงานที่จัดทำและรวบรวมเนื้อหาของกฎหมายที่ศึกษาและบทวิจารณ์ของนักกฎหมายต่างประเทศไว้อย่างละเอียดสมบูรณ์ โดยจะมุ่งเน้นศึกษาหลักการของกฎหมายต่างประเทศและนำมาศึกษาเปรียบเทียบกับบทบัญญัติของกฎหมายไทย เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของหลักการ และนำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทยหรือนำมาบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ พ.ศ. ... ซึ่งเป็นกฎหมายที่บังคับใช้กับสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์โดยเฉพาะ

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

- 1) เพื่อเกิดความเข้าใจในหลักการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตที่ปรากฏในอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศ ค.ศ. 1980

ระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ ตามแนวบรรทัดฐานคำพิพากษาศาลอังกฤษ และ Uniform Commercial Code รวมถึงที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ พ.ศ. ...

- 2) เพื่อให้ทราบข้อดีข้อเสีย ตลอดจนความเหมาะสมในการนำหลักการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตมาปรับใช้กับสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ในระบบกฎหมายไทย
- 3) เพื่อเป็นแนวทางในการเสนอให้นำหลักการผิดสัญญาที่คาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายสินค้าทางพาณิชย์ พ.ศ. ... มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย